Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΑΝΘΟΚΟΜΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ

ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Στὴν Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη συνεχίζεται ἡ Ἔκθεσις ἔργων τέχνης καὶ ἀνθοκομίας ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ὠργανώθηκε στὴν πόλι μας ἐφέτος, μὲ πρωτοβουλία τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Τουρισμοῦ καὶ τῆς Περιηγητικῆς Λέσχης Πατρῶν καὶ συμμετοχὴ μόνον Πατρινῶν καλλιτεχνῶν.

Τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ προκάλεσεν ἡ ὡραία αὐτὴ ἐκδήλωσις εἰς τὸ κοινὸν εἶναι μεγάλο καὶ ὑπογραμμίζει τὴν ἀξία τῆς πρωτοβουλίας καὶ δικαιώνει τοὺς μόχθους τῶν ὀργανωτῶν Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκθέσεως ὀφείλεται κατὰ κύριο λόγο στὴν ποικιλία της καὶ στὴ εὐκαιρία ποὺ ἔδωσε στοὺς ἐπισκέπτες νὰ γνωρίσουν τὶς ἐπιδόσεις Πατρινῶν καλλιτεχνῶν, ποὺ μέχρι τώρα δὲν εἶχαν ἢ τὴν ἀφορμή, ἢ τὴν αὐτοπεποίθηση ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ προβάλουν τὸ ἔργο τους σ' εὐρύτερο κοινό.

Ἰδιαίτερα εὐτυχὴς σύμπτωση ὑπῆρξε τὸ γεγονὸς ὅτι προσφάτως οἱ ἀνθοκόμοι καὶ ἀνθοπῶλαι τῆς πόλεώς μας συνέστησαν σύλλογο καὶ ἔτσι μὲ καινὴ συνεργασία παρουσίασαν τὴ Α' ἀνθοκομικὴ ἔκθεσή τους, δίνοντας τὴν εὐκαιρία στὸ κοινὸ νὰ θαυμάσῃ τὴν ποικιλία καὶ τὴν ὀμορφιὰ τῶν δημιουργημάτων τῆς τέχνης των. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι ἡ ἀνωνυμία τῶν ἐκθετῶν ἀνθοκόμων ἐτόνισε τὸν καθαρῶς καλλιτεχνικὸ χαρακτῆρα τῆς ἐκδηλώσεώς των, ἀφαιρῶντας κάθε ὑπόνοια διαφημιστικῶν προθέσεων.

Εἰς τοὺς ἀνθοκόμους μας ἀξίζουν, γιὰ τὴν ἔκθεσή τους, συγχαρητήρια κι' εὐχαριστίες. Ἂς μᾶς ἐπιτρέψουν ὅμως νὰ σημειώσουμε μία παράλειψη: Δὲν νομίζουν ὅτι ἡ ὄψη τῆς αἰθούσης τῆς ἀνθοκομικῆς ἐκθέσεως θὰ ἐκέρδιζε σημαντικά, ἐὰν μέσα στὸν ὄγκο τῶν ἐκθεμάτων ἦσαν σκορπισμένες πωλήτριες—νέα κορίτσια μὲ ζωηρόχρωμες τουαλέττες;

Ξεχωριστὸ ἐπίσης ἐνδιαφέρον προκαλεῖ ἡ ἔκθεσις φωτογραφιῶν στὴν ὁποία μετέχουν (κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν) οἱ κ.κ. Ἀνθόπουλος Κ., Δρακόπουλος Δημ., Καλλίτσης Στ., Κατσαΐτης Γ., Μπούρας Γ., Πορευόπουλος Νικ., Πούντζας Δημ., Τζεβελέκης Γ. Πολλὲς ἀπὸ τὶς ἐκτιθέμενες φωτογραφίες ξεχωρίζουν γιὰ τὰ ὡραῖα θέματα, τὴν καλὴ λῆψι ἢ τὴν ἄριστη ἐκτύπωση καὶ ἀποκαλύπτουν τὴν καλλιεργημένη καλαισθησία τῶν ἐκθετῶν.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν μετέχουν μὲ ζωγραφικοὺς πίνακες οἱ κάτωθι (κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν): Ἀντωνιάδου Νίτσα, Ἀρβανιτόπουλος Παν., Δασκαλοπούλου Χρυσῆ, Κόλλα Ὑβόν, Λασκαράτου Ἑλένη, Μιχαλοπούλου Εὐθυμία, Μπάτσαρη Χριστίνα, Παλαιολόγος Χαράλαμπος, Παναγιωτακόπουλος Νικ., Πανουργοπούλου Φιφή, Σώκαρης Σπ., Τζικλήτειρα Μάρω καὶ Φάων Γεωργίος.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐκθέτας εἶναι γνωστοὶ ἀπὸ ἀτομικὲς ἐκθέσεις τους. Ἄλλοι παρουσιάζουν ἔργα τους γιὰ πρώτη φορὰ καὶ ἐπροκάλεσαν εὐμενέστατες ἐντυπώσεις.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐκτιθεμένους πίνακες ἐπωλήθησαν. Παρατηρεῖται ἐπίσης ζήτησις ἀνθέων καὶ φυτῶν ποὺ διατίθενται σὲ χαμηλὲς τιμές.

Στὴν ἔκθεση ἐπίσης μετέχουν μὲ ἔργα γλυπτικῆς ὁ ἰατρὸς κ. Χρῆστος Τσάλτας καὶ ὁ κ. Ἰω. Δρακόπουλος, ὁ ξυλογλύπτης κ. Νικ. Κωστόπουλος καὶ οἱ κ.κ. Γ. Ἀρλιώτης, Γ. Μουρελᾶτος καὶ Στ. Προκοπίου μὲ ἔργα λεπτουργικῆς.

Κλείνοντας τὸ σύντομο τοῦτο σημείωμα ὀφείλουμε νὰ ἐπαναλάβουμε πόσο ἐπιτυχὴς ἦταν ἡ ἔμπνευση τῆς ὁμαδικῆς αὐτῆς παρουσιάσεως ἔργων Πατρινῶν καλλιτεχνῶν καὶ εὐτυχὴς ὁ συνδυασμὸς μὲ τὴν ἀνθοκομικὴ ἔκθεση. Ἡ Τουριστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἡ Περιηγητικὴ προσέθεσαν στὸ ἐνεργητικό τους μία ἀξιόλογη προσφορὰ πρὸς τὴν πόλιν μας, προσφορὰ ποὺ πρέπει νὰ τὴν ἐπαναλαμβάνουν κάθε χρόνο.

ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ

ΟΙ ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Πολυτέκνων Πατρῶν ἀπεστάλη εἰς τὸν ὑφυπουργὸν Οἰκισμοῦ τὸ κάτωθι ὑπόμνημα:

«Ἀξ. Κύριε Ὑπουργέ,

Πληροφορούμεθα ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας ὅτι εἰς δηλώσεις σας σχετικῶς μὲ τὴν κατεδάφισιν τῶν παρανόμως ἀναγερθεισῶν οἰκοδομῶν εἴπατε ὅτι συμφωνεῖτε εἰς τὴν διατήρησιν τῶν οἰκοδομῶν τούτων καίτοι ἀνηγέρθησαν παρανόμως. Διὰ τὰς δηλώσεις σας ταύτας συγχαίρομεν ὁμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπεκταθῇ ἡ ἐπιείκεια αὕτη καὶ διὰ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν καὶ ἰδίᾳ διὰ τὰς πολυμελεῖς οἰκογενείας, αἵτινες μὲ μόχθον καὶ κόπον ἀφάνταστον κατώρθωσαν νὰ κτίσουν ἕνα δωμάτιον εἰς μὴ ἄρτιον οἰκόπεδον καὶ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία κατεδάφισε τοῦτο, ἵνα στηρίξῃ τὴν τυπικότητα τῶν νόμων. Ὅθεν παρακαλοῦμεν ἐξ ὀνόματος τριῶν χιλιάδων οἰκογενειῶν τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν τὰς ὁποίας ἐκπροσωπεῖ ὁ Σύλλογός μας, ὅπως δώσητε ἐπειγόντως διαταγὴν εἰς τὴν ἐν Πάτραις ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν καὶ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐπιείκειαν ταύτην πρὸς ἀχωροῦσα σχετικὴν ἄδειαν εἰς τὰ μὴ ἄρτια οἰκόπεδα πρὸς ἀνέγερσιν ἑνὸς δωματίου διὰ τὴν στέγασιν τῶν πολυμελῶν οἰκογενειῶν των. Μετὰ τιμῆς ὁ πρόεδρος Ἀπ. Τσιτσάρας. Ὁ γεν. γραμματεὺς Στ. Μιχαλόπουλος».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε ἐκδηλώσαντας τὰ αἰσθήματα τῆς συμπαθείας των εἰς τὸ οἰκογενειακόν μας πένθος διὰ τὸν θάνατον τοῦ προσφιλοῦς μας ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΕΡΕΤΗ

θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Οἱ ἀδελφοί: Σπυρίδων καὶ Ἑλένη Σερέτη, Ζώης καὶ Χριστίνα Στεργιοπούλου. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἐξάδελφοι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Γιὰ τὶς Βιομηχανίες, Ἐργολάβους Δημοσίων Ἔργων καὶ Αὐτοκινητιστάς

Διαθέτομεν γερανοφόρα συγκροτήματα μετὰ πλατφορμῶν βαρέων καὶ ἐλαφρῶν, δι' οἱανδήποτε μεταφορὰν ὑπερβάρων καὶ ἀνελκύσεις

Πληροφορίαι:

Σ. Ράδον Μιαούλη 57 τηλ. 35—65

Τ. Συνοδινὸν Ὄθωνος—Ἀμαλίας 19 τηλ. 42—11

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

«ΣΙΣΥ»

Οἱ πελάται τοῦ καταστήματος ξηρῶν καρπῶν

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 295 (παραπλεύρως Ἀδελφῶν Δρούβα)

θὰ ἔχουν ἐφεξῆς κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀπολαύσουν τὰ ὡραιότατα παγωτὰ «ΣΙΣΥ» κατασκευαζόμενα αὐτομάτως καὶ μὲ τὰ νεώτατα συστήματα, διὰ τοῦ ἀμερικανικοῦ ψυγείου τύπου

SOFT ICE CREAM

ΠΡΟΣΟΧΗ-ΠΡΟΣΟΧΗ

ΡΑΔΙΟΝΙΝΟΝ

Πάντοτε πρῶτο στὶς δόσεις χωρὶς προκαταβολή, χωρὶς λεφτὰ

Ραδιόφωνα	ἀπὸ	25	δρ.	τὴν	ἑβδομάδα
ΠΙΚ-ΑΠ	ἀπὸ	25	»	»	»
Ψυγεῖα	ἀπὸ	25	»	»	»

Μόνον στὸ ΡΑΔΙΟΝΙΝΟΝ

ΓΟΥΝΑΡΗ 53—ΗΜΙΥΠΟΓΕΙΟΝ

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Χαρακτηριστικὰ τῆς ἀμερικανικῆς ζωῆς καὶ ἀντιθέσεις

Λίγοι ἔχουν τὸ χάρισμα νὰ περιγράφουν τόσον ὡραῖα ὅσον ἡ κ. Ἀλέκα Μαντζουλίνου ποὺ μὲ τὴν τελευταία διάλεξή της μᾶς ἔκαμε νὰ ζήσωμεν μερικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ἀντιθέσεις στὴν ἀμερικανικὴ ζωή. Συμφωνοῦμεν εἰς τὰ περισσότερα συμπεράσματα, ἀλλὰ ἐσημείωσα καὶ μερικὲς ἀπορίες:

1) Ἡ κ. Μαντζουλίνου, μᾶς παρουσίασε τὸν Νέον Κόσμον ὡς ἕνα νέον πνευματικὸν πολιτισμόν. Νομίζω ὅτι, ὅπως γράφω καὶ στὸ βιβλίο μου, ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς τῶν Ἀμερικανῶν εἶναι ἀντίγραφον τοῦ γνωστοῦ ἀστικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ πρὸ παντὸς τοῦ ἀγγλικοῦ πολιτισμοῦ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπῆραν τὰ περισσότερα στοιχεῖα. Αἱ φυλαὶ ἐκεῖ διατηροῦν τὰ χαρακτηριστικά των. Νέα ἀμερικανικὴ φυλὴ δὲν παρουσιάσθη. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ποὺ ἔχουμε περάσει τὸν ἀστικὸ αὐτὸν πολιτισμὸν δύο φορὲς (Ἀθῆναι, Βυζάντιον) τὸν διακρίνουμε ἀπὸ μακρυά. Ἔτσι διακρίνουμε ὅτι τὸν αὐτὸν ἀστικὸν πολιτισμὸν προσπαθεῖ ν' ἀντιγράψῃ τώρα καὶ ἡ Ρωσία μὲ τας ἐμπροθεσμημένας της προσταθείας.

2) Ἡ κ. Μαντζουλίνου διεπίστωσε εἰς τὴν ἀμερικανικὴν οἰκογένειαν ἀλληλεγγύην καὶ ἀνεξαρτησίαν συγχρόνως. Νομίζω ὅτι αὐτὰ εἶναι ἀσυμβίβαστα. Ἀνεξαρτησία ναί. Ἀλλὰ ἡ ἀλληλεγγύη εἰς τὴν ὑπὸ διάλυσιν ἀμερικανικὴν οἰκογένειαν εἶναι κάτι τὸ ξεθωριασμένο, ἐν συγκρίσει μὲ τὴν Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν.

3) Ἡ κ. Μαντζουλίνου εἶπεν ὅτι μὲ τὴν θαυμασίαν ὀργάνωσιν τοῦ σχολείου δημιουργοῦνται χαρακτῆρες εἰς τοὺς Ἀμερικανόπαιδας. Τὸ ἀληθὲς νομίζω εἶναι ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἀναμένουν μὲν δημιουργίαν χαρακτήρων ἀπὸ τὸ σχολεῖον τους, λόγω τῆς χαλαρότητος τῆς οἰκογενειακῆς ἀγωγῆς, πλὴν τὸ σχολεῖον δὲν δημιουργεῖ χαρακτῆρας ἀλλὰ παρέχει τὰ μέσα διὰ τὴν εὐγενῆ ἀπόκρυψιν τοῦ χαρακτῆρος.

4) Διεπίστωσε ἡ κ. Μαντζουλίνου σοβαρὸν βαθμὸν ἐκπολιτισμοῦ τῶν ἐρυθροδέρμων ἢ Ἰνδιάνων. Ἂν ὅμως λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὰς μακροχρονίους προσπαθείας τῶν Ἀμερικανῶν διὰ τὸν ἐκπολιτισμὸν τῶν Ἰνδιάνων τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων θὰ εἶναι ἀντίθετον. Μπορεῖ νὰ ξεφεύγουν μερικοὶ Ἰνδιάνοι πρὸς τὸν πολιτισμὸν ἀλλὰ αἱ φυλαὶ των κρατοῦν σταθερὰ τὰ πάτρια, ριζωμένοι εἰς τὴν γενέτειραν γῆν καὶ πολλαπλασιαζόμενοι εἰς τόσον βαθμὸν ὥστε σὲ λίγες δεκαετηρίδες δὲν θὰ εἶναι ἀμελητέα ποσότης.

5) Διεπίστωσε ἐπίσης ἡ κ. Μαντζουλίνου τὴν ἀποκέντρωσιν, αὐτοδιοίκησιν ἀλλὰ καὶ τὸν παρεμβατισμὸν τοῦ κράτους νὰ συνυπάρχουν. Βεβαίως, συγκρινομένη ἡ ἀμερικανικὴ διοίκησις μὲ τὰ ὁλοκληρωτικὰ κράτη παρουσιάζει κτυπητὴν διαφοράν. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ παρεμβατισμὸς ποὺ ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ «Νιού—ντὴλ» προχωρεῖ ὁλοταχῶς καὶ τοῦτο ἔρχεται φυσιολογικά, μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ. Ὅσον αὐξάνει τὸ ποσοστὸν τῶν ἀστῶν τόσον θὰ ἐντείνεται ὁ παρεμβατισμὸς τοῦ ἀστικοῦ κράτους διὰ νὰ ἀποσπασῃ ἀπὸ τὴν παραγωγικὴν ἀγροτικὴν τάξιν τὰ μέσα τῆς ζωῆς. Το παράδοξον λοιπὸν εἶναι ἀντίθετον. Κανεὶς δὲν ἐπερίμενε ἀπὸ τὴν πλουσίαν Ἀμερικὴν νὰ φθάσῃ τόσον γρήγορα στὸν παρεμβατισμόν.

6) Τέλος ἡ κ. Μαντζουλίνου διεπίστωσεν εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς παναν θρώπινης συνειδήσεως μὲ τάσιν πρὸς τὴν παναν θρώπινην κοινωνίαν ποὺ φαντάζονται οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι. Δὲν μπορῶ ν' ἀμφιβάλω σ' αὐτό, ἀλλὰ ὑπάρχει κάποια ἐξήγησις. Ἐθαρεθήκαμε ν' ἀκοῦμε γιὰ τὴν παναν θρώπινη κοινωνία τῶν ἀνθρωπιστῶν, διότι εὐδαιμοῦ φαίνεται στὴ πράξη. Πάντοτε χρησιμοποιοῦντοι ὡς πρωτοπορεῖα τὰ ἰδανικὰ τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων, διότι πολλὰ ἀπ' αὐτὰ ἐὲν εἶναι οὐτοπιστικά, ἐκφράζουν λαϊκὰς ἐπιδιώξεις. Εἶναι ὅμως παραπλανητικὰ τῶν ἄλλων λαῶν, καμουφλάζ καὶ συνθήματα. Πίσω ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα αὐτὰ ἰδανικὰ τῶν ἀνθρωπιστῶν κρύβεται ἡ ὡμὴ ἐθνικὴ προσπάθεια τοῦ ἀγῶνος περὶ ὑπάρξεως καὶ ἐπικρατήσεως. Κρύβεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπεκτάσεως διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς εὐκόλου ἐμπορευτικομηχανικῆς ζωῆς. (Γιὰ τὰ αἰσθήματά των ὅρα Κυπριακόν). Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ἐπιζητεῖ καὶ ὁ Ρωσικὸς λαὸς σήμερα ἀνεχόμενος τὰ κομμουνιστικὰ ἰδεώδη ἀπὸ τὴν κρυφὴν ἐλπίδα μιᾶς αὐτοκρατορίας πασῶν τῶν Ρωσιῶν. Ἡ διαφορὰ τῶν δύο καθεστώτων ἔγκειται στὴν ὠμότητα καὶ στοὺς ἐκτελεστάς.

ΝΙΚΟΣ ΣΚΛΗΡΟΣ

ΛΥΡΙΚΟΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΝΑΡΞΙΣ

8—10, 10.30

"ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΑΡΙΕΤΕ"

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΤΑ ΑΚΡΟΒΑΤΙΚΑ

ΤΡΙΟ ΒΑΜΒΙΝΙ

ΝΤΟΥΟ ΛΟΥΤΕΟ

ΝΤΟΥΟ ΠΙΚΟΛΙ

Τὸ χορευτικὸ

ΚΟΥΜΑΡΙΩΤΗ-ΣΠΑΘΑΡΗ

μὲ τὸ μπαλλέτο

ΛΑΣ VEGAS

Συγκρότημα λαϊκοῦ τραγουδιοῦ

ΚΟΥΑΡΤΕΤΟ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΟΥΚΟΥΛΗ

Τραγοῦδι:

ΜΑΙΡΗ ΦΑ

Λαϊκὸ τραγοῦδι:

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΧΡΥΣΑ

ΚΑΙ ΟΙ

ΡΙΤΑ ΤΣΑΚΩΝΑ

ΖΑΖΑΣ

ΥΒΟΝΗ ΚΡΙΣΤΙΑΝ

Τ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΡΗΣ ΜΠΟΛΑΣ

Ὀρχήστρα—Τζάζ

ΝΙΚΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΙΑΤΡΟΣ

Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰδικὸς Δερματολόγος

ΡΙΖΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙ' ΑΚΤΙΝΩΝ:

Ἀγγειωμάτων, Ἐπιθηλιωμάτων (Μούρων) Τριχοφύτων, Κασίδας, Περιονύξεων

ΚΙΡΣΟΙ ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ

Ἀποτριχώσεις

ΕΡΜΟΥ-ΚΑΝΑΚΑΡΗ 118 ΤΗΛ. 30-61

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ

Τοῦ καθηγητοῦ Α. ΚΑΖΑΡΖΕΦΣΚΙ

ΜΟΣΧΑ. (Ἰδ. Ὑπ.). Ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν συνεκεντρώθη εἰς πολλὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα.

Σήμερον εἰς τρία πανεπιστήμια τῆς χώρας, τῆς Μόσχας, τῆς Πετρουπόλεως καὶ τοῦ Λόδφ, ὑφίστανται τμήματα κλασσικῶν σπουδῶν εἰς τὰς φιλολογικὰς σχολὰς εἰς τὰς ὁποίας προπαρασκευάζονται εἰδικοὶ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἐκτὸς τούτου, διδάσκεται εἰς πολλὰ πανεπιστήμια καὶ εἰς μεγάλα παιδαγωγικὰ ἰνστιτοῦτα, ὅπου τὸ μάθημα αὐτὸ παρακολουθοῦν φοιτηταί, φιλόλογοι καὶ ἱστορικοὶ ὡρισμένης εἰδικότητος.

Εἰς τὰ τμήματα κλασσικῶν σπουδῶν, ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα διδάσκεται κατὰ τὴν διάρκειαν ὅλων τῶν πέντε ἐπιστημονικῶν ἐτῶν. Ἡ στοιχειώδης γραμματικὴ διδάσκεται μὲ ταχὺ ρυθμόν, ὁ ὁποῖος ἐπιτυγχάνεται πρωτίστως διὰ συνδυασμῶν τῆς ὅλης τῆς γραμματικῆς: μορφολογία διδάσκεται παραλλήλως πρὸς τὴν σύνταξιν, τὸ ρῆμα ταυτοχρόνως μὲ τὰ ὀνόματα, ἐνῶ ἑνώνονται οἱ μορφολογικοὶ καὶ συντακτικοὶ σχηματισμοὶ τοῦ αὐτοῦ τύπου.

Φυσικὴν συνέχειαν καὶ βαθυτέραν ἐκμάθησιν τῆς στοιχειώδους γραμματικῆς ἀποτελεῖ ἡ γνωριμία μὲ τὴν ἱστορικὴν γραμματικὴν καὶ διαλεκτολογίαν.

Τὴν κεντρικὴν θέσιν τῆς διδασκαλίας καταλαμβάνει ἡ ἀνάγνωσις πρωτοτύπων κειμένων. Εἰς τὸ τμῆμα κλασσικῶν σπουδῶν, διδάσκονται τὰ ἔργα τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Ξενοφῶντος, τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Λυσίου. Οἱ φοιτηταί, εἰς ἀνάγνωσιν κατ' εἶκον, ἡ ὁποία παρακολουθεῖται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν, διαβάζουν κείμενα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὰς ἐτησίας καὶ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις καὶ διὰ τὰς ἐκθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἀναγιγνώσκονται εἰς τὸν Φοιτητικὸν Ἐπιστημονικὸν Σύλλογον. Μερικοὶ φοιτηταί, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος τῆς ἐργασίας των, μελετοῦν τὴν ἑλληνικὴν ἐπιγραφὴν καὶ παπυρολογίαν.

Εἰς τὰ πανεπιστήμια καὶ τὰ παιδαγωγικὰ ἰνστιτοῦτα ἐπικρατεῖ ἡ ἀκαδημαϊκὴ προφορὰ δηλαδὴ ἡ ἐρασμιακή. Τὴν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Ρόϋχλιν προφορὰν ἀκολουθοῦν μόνον τὰ θεολογικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα.

Οἱ φοιτηταὶ διδάσκονται μὲ σχολικὰ βιβλία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, τὰ ὁποῖα ἐγράφησαν ὑπὸ σοβιετικῶν ἐπιστημόνων. Τὸ 1942 ἐξεδόθη ἡ σύντομος ἑλληνικὴ γραμματικὴ τοῦ Ἀλεξάντερ Ποπόφ. Τὸ 1948 ἐκυκλοφόρησε ἡ «Ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα» τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Σεργκέϊ Σομπολέφσκι. Τὸ 1951 εἰς τὴν Τυφλίδα ἐξεδόθη εἰς τὴν γεωργιανὴν γλῶσσαν σχολικὸν ἐγχειρίδιον τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης τοῦ Ναζαράτζε. Προετοιμάσθη πρὸς ἔκδοσιν σχολικὸν βιβλίον τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης, συγγραφὲν ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τῆς Ἱστορικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μόσχας Βίκτωρ Σόκολοφ καὶ τοῦ ὑποφαινομένου. Ἀναμένεται ταχέως ἡ ἔκδοσις μεγάλου ἀρχαιοελληνο-ρωσικοῦ λεξικοῦ τοῦ Ἰωσὴφ Ντεδορέσκι.

Οἱ σοβιετικοὶ φιλόλογοι διεξάγουν μεγάλην ἐργασίαν ἐρεύνης τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Τὸ 1951. εἰς τὸ Κιέβον ἐξεδόθη ἕνα σοβαρὸν ἔργον τοῦ Α. Μπελέσκι, «Μέθοδος ἐτυμολογικῶν ἐρευνῶν» (τοῦ ὁλικοῦ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης). Ὁ Σ. Λουριέ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐμελέτησε τὰς μυκηναϊκὰς ἐπιγραφάς, ἐξέδωσε τὸ 1957 τὸ βιβλίο «Ἡ γλῶσσα καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς μυκηναϊκῆς Ἑλλάδος». Ἐνδιαφέρον παρουσιάζει τὸ σύγγραμμα τοῦ Ἔρνστεντ περὶ τῶν αἰγυπτιακῶν λέξεων, αἱ ὁποῖαι εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ἐγράφη σημαντικὸς ἀριθμὸς πραγματειῶν ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Σειρὰ προβλημάτων θέτει ἡ πραγματεία τοῦ Μπ. Γορνούγκ «Ἔρευναι εἰς τὸν τομέα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ γλώσσης». Ἰδιαίτεραι διατριβαὶ εἶναι ἀφιερωμέναι εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια τῆς ἑλληνικῆς γραμματικῆς:

Τῆς Ντουμπρόβινα «Περὶ ἀορίστου» (1956), τοῦ Μπ. Μίττελμαν «Περὶ μέλλοντος» (1952), τοῦ Ι. Φιλενκόφσκι «Περὶ γενικῆς ἀπολύτου» κ.λ.π. Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ διατριβὴ τοῦ Ο. Σιρόκοβ «Περὶ ἐξελίξεως τῶν τύπων κλίσεως τῶν οὐσιαστικῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν». (1955). Διότι ἡ ἔρευνα αὕτη ἀφορᾶ ἐπίσης καὶ τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν.

Μερικοὶ ἐπιστήμονες καταγίνονται μὲ τὴν μελέτην τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης Ἰδιαιτέρων συγγραφέων. Πρέπει σχετικῶς, νὰ ὑπογραμμισθῇ ἡ πραγματεία τοῦ Ν. Γκρίμπαουμ «Περὶ τῆς γλώσσης τοῦ Ἀλκαίου», (1948) καὶ τῆς Β. Γκουσιατινάκαγια «Περὶ λεκτικῆς συνθέσεως τῆς γλώσσης τοῦ Θεοκρίτου.».

Ἄρθρα ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης δημοσιεύονται εἰς ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ καὶ εἰς τὰ «Ἐπιστημονικὰ Σημειώματα» τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων.

Οἱ σοβιετικοὶ φιλόλογοι, τακτικῶς παρακολουθοῦν τὰ ἐκδιδόμενα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συγγράμματα ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Δι' αὐτοὺς παρουσιάζουν μέγα ἐνδιαφέρον τὰ ἐγχειρίδια καὶ αἱ μελέται τῆς γλώσσης, αἱ ἐκδιδόμεναι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ πνευματικὴ ἀνταλλαγὴ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν δύναται νὰ ἀποθῇ πολὺ ὠφέλιμος.

Α. ΚΑΖΑΡΖΕΦΣΚΙ

Πῶς διατίθεται τὸ τίμημα τῶν γραμματίων τοῦ

ΛΑΪΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ;

Πολὺ θὰ ἐνδιαφέρῃ τοὺς ἀγοραστάς του νὰ τὸ γνωρίζουν

Λοιπὸν κάθε πεντάδραχμον διὰ τὴν ἀγοράν ἑνὸς τετάρτου, ἰδοὺ πῶς διατίθεται:

α') διὰ τὰ διανεμόμενα κέρδη	Δρχ. 3.—
β') διὰ προμήθειαν καὶ ἀσφάλισιν τῶν λαχειοπωλῶν	» 0.65
γ') διὰ τὰ γενικὰ ἔξοδα λειτουργίας τοῦ λαχείου	» 0.12
καὶ τὸ σπουδαιότερον:	
δ') δι' ἐνίσχυσιν τῆς ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ καὶ ἄλλων κοινωφελῶν σκοπῶν	» 1.23
Σύνολον	Δρχ. 5.—

Τὸ πεντάδραχμο ποὺ δίδετε πιάνει τόπο

Δι' αὐτὸ μὴ παραλείπετε ποτὲ νὰ ἀγοράζετε τὰ εὐθηνότατα καὶ τυχερώτατα

ΛΑΪΚΑ ΛΑΧΕΙΑ

ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ ΘΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΗ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΡΚΙΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑΙ—ΕΞΑΒΑΛΒΙΔΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Διευθύνεται ὑπὸ εἰδικοῦ Ἀκτινολόγου—Ραδιολόγου—Ἀκτινοθεραπευτοῦ

Ἐπιμελητοῦ τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου «Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ»

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΕΥΦΥΕΣ ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΙ

ΡΙΟΝ ΙΑΝΕΙΡΟΝ. Περισσότεροι ὁμολογουμένως, μεθόδους χρησιμοποιοῦν οἱ Βραζιλιανοὶ πολιτικοί, προκειμένου νὰ ἐπικρατήσουν εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ καταλάβουν δημόσια ἀξιώματα. Οὕτω πρὸ ἡμερῶν, ἕνας ὑποψήφιος δημοτικὸς σύμβουλος εἰς τὴν πόλ